

landet og saa sige, at de vil arbejde 9 $\frac{1}{2}$ Time om Dagen, som Regeringen kræver — og hvis de gør det, kommer der ikke flere i Arbejde —, eller om de vil arbejde under Lønningerne, som de er nu, og derved komme langt ned under ikke blot Præsternes Lønninger, for det er de i Forvejen, men saa langt ned, at disse Mennesker, der i Forvejen har store Udgifter, bl. a. til Støtte for deres arbejdsløse Kammerater, nu vil komme ned paa et saadant Lavmaal, at det i det hele taget ikke er muligt for dem at skaffe sig det allernødvendigste.

Jeg ved godt, at man ser af og til nogle lystige Fortællinger i Venstrepressen og i Højrepressen om, at Folk egentlig ingen Lyst har til at bestille noget. Jeg har talt med en saadan Mand, som ikke havde stor Lyst til at arbejde. Jeg kendte ham fra gammel Tid, han var en af mine gode Bekendte i Provinsen. Han havde gaaet arbejdsløs i lang Tid og var ulykkelig derved, baade over at være uvirksom og over, at han og hans Familie kun havde nogle og tyve Kroner om Ugen at leve for. Saa fik han Arbejde, fordi der paa Statens og Kommunens Foranstaltning blev iværksat Nødhjælpsarbejder. For dette Arbejde fik han 41 Kr. om Ugen, idet der arbejdedes med nedsat Arbejdstid. Jeg traf ham igen noget efter og sagde til ham: Nu er du da glad, nu da du har faaet noget at bestille? Ja, svarede han, det troede jeg ogsaa, jeg vilde blive, men nu har jeg i saa lang Tid gaaet arbejdsløs og har kun haft nogle og tyve Kroner om Ugen til mig selv, Kone og Børn, og du vil forstaa, hvordan vi har maattet leve, naar vi skulde leve deraf. Nu har jeg faaet Arbejde til 41 Kr. om Ugen. Kan du tænke dig, hvordan du vilde klare dig med 41 Kr. om Ugen? Men glem saa ikke, at saa kommer man væltende fra alle Sider over mig, for nu mener man, at nu maa jeg sagtens kunne betale, nu da jeg har faaet Arbejde. Det er de Kaar, Regeringen har at byde. Vil saa en Mand sige: Jeg har ikke Lyst til at paatage mig det Arbejde til 41 Kr. om Ugen, siger man, det er en Drivert, der ikke vil bestille noget. Men det er, fordi Regeringen fuldstændig mangler Kendskab til, hvorledes Livet leves i Arbejderhjemmene; ellers vilde man handle ganske anderledes, ellers vilde man have ført en anden Politik, end man fører, eller man vilde i alt Fald stryge Ordet „frisindet“ af sit Program og sige: Nu fører vi en Politik, der er endnu mere reaktionær, end Højre nogen Sinde har ført den, overfor de Arbejdere,

hvis Opgave det er at søge at holde sammen paa deres Hjem. Hvis Regeringen kendte de Kaar, de lever under, vilde de aldrig vove at byde dem, hvad de har budt dem i de 3 Aar, de har været ved Styret. Netop fordi vi ved, det er muligt ved at føre en anden Politik at skabe saadanne Forhold her hjemme i Danmark, at der kan leves under saadanne Vilkaar, at man kan blive nogenlunde glad ved Livet, netop derfor har vi understreget Ønsket om at faa et Valg, saa at man kunde faa et andet Styre, som havde mere Forstaaelse af Livet, som det leves i de fattige Hjem — ikke af andre Grunde. Men skal det lykkes, kan det ikke nytte, at vi fortsætter som hidtil, at vi lader Bankmænd og andre være de raadende, styrende, dominerende, der styrer og regerer ogsaa Regeringen.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup stod i Forgaars her paa denne Plads og fortalte, hvor fortvivlede Forholdene var for Landboerne med Hensyn til Udførselen af Kreaturer. Han oplyste, at Landboerne fik 40 Kr. mere for et Kreatur i Dag end i 1913, d. v. s. 10—12 pCt. mere end i 1913, medens de maatte give 100 pCt. mere for det, de skulde bruge til Foderstoffer og til Opdrætning af Kreaturerne. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det er en Situation, som er slem for Landbruget, men jeg sad og tænkte paa: Ja, 10 pCt. mere — ja, men faar vi da Kød i Dag bare 10 pCt. dyrere end i 1913? Saa skulde jeg til at undersøge det. Nej, det er blevet 100 pCt. dyrere. Saa sagde jeg til det ærede Medlem (Pinstrup) privat: Hvordan kan det være? — Ja, det er der, der skal tages fat. — Ja, det skal der! Men det ærede Medlem holder paa Kræfternes frie Spil; det ærede Medlem vil ikke have Kontrol. Det ærede Medlem siger: Frihed til *det*, værs' god; vi faar de 10 pCt., men Mellemhandlerne, og hvem der ellers spekulerer, tager de 90 pCt., og Forbrugerne kommer til at betale de 100 pCt. Hvis vi skal fortsætte med Kræfternes frie Spil og med Kapitalens frie Spil, saa ved jeg, det vil blive fortsat paa samme Maade som nu. I et Land, hvor der er rigeligt til alle Mennesker, vil større og større Skarer blive stillet som den Mand, der af Fortvivlelse tog sig af Dage. Jeg ved ogsaa, at det vil gaa her, som det gaar i andre Lande, at man er ved at forstaa, at de Partier, der i Dag skaber Forvirring og Uro og Opløsning Verden over, de Partier, hvis Politik førte til Verdenskrigen, de Partier, der holder paa Kapitalens frie